

פניני מבשר טוב

ליקוטי אמרים מתורת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
מביאלא

פרשת תרומה

התלונות, ומחמת שממררים להם חיייהם במקום לחזקם. ובוודאי אלמלא זאת, בוודאי היה מצב היהדות שונה לגמרי. בין אדם לחבירו עמ' רלד

בנדבת המשכן - נתרמו גם מידותיהם

וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאֲתֶם זָהָב וְכֶסֶף וְנֹחֶשֶׁת. (כה ג)

זקני בסה"ק דבדי בינה [תרומה] כתב שכל עניני הזהב וכסף ויהלומים וכו' מרמזים על ענינים שונים של מדות. כגון כסף, כמו כסף לנכספתי ובושה עיין שם, וזהו הענין שהמשכן נבנה על ידי נדיבת כלל ישראל בממונם, משום שיש להם שייכות למה שנתנו, ומה שניתן מאנשים יותר גדולים בכוונה יותר גדולה ועל ידי זה נבנה לדבר יותר קודש, שהרי גם בקדושה יש מדריגות, ומובן שע"י שהקב"ה שכן במשכן שנבנה בנדיבת כלל ישראל - שכן בתוך כלל ישראל, יש להם שייכות אפילו אחר שנתנו.

מאמר טוב אחרית דבר,
בסוף מבש"ט קדשים, עמ' רנד

אף אם אין בכוחו לעסוק בצרכי ציבור - יזהר בכבוד העוסקים ויחזק ידם
וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְבְּנֵנוּ לְבָנוֹ וְגו'. (כה ב)

ישנם תיקונים מופלאים לעוסקים בצרכי ציבור, בכפרת עוונות וכו' ושכרם גדול עד מאד בבחינת עבד לעם ה', אם מקיים באופן הנרצה. ואף מי שאינו זוכה להיות בבחינת עבד לעם ה' לכל הפחות ראוי שיייע להם בפועל ובמילים של עידוד, ואז יש לו חלק במצוה זו. ומשום זה מתגבר היצר הרע בעוונותינו הרבים בדווקא בענין זה שיוזיק לעוסקים בצרכי ציבור, וירפה ידיהם וישבור רוחם, וחטאו גדול מאד בבחינת "לא יהיה כקורח ועדתו". וההתגברות הזו היא בפרט בעקבתא דמשיחא שצריך לזכות להגיע בזמן מועט לביאת המשיח שכל בני ישראל יהיו עבדי ה'.

וזה שכתבו בספה"ק מדוע נאמר "ויקחו לי תרומה" ולא 'ויתנו'. דהעיקר צריך להיות "ויקחו" - היינו עסקנים שיקחו את עצמם, ויתעסקו בצרכי ציבור. וקשה למצוא עוסקים בצרכי ציבור באמונה משום רוב

והנה ענין המנורה מרמז לחכמת התורה, כדאיאתא בגמרא בבא בתרא [כה:]: "הרוצה להחכים ידרים וכו' וסימנך ומנורה בדרום..."

ועד"ז פירש אא"ז הרה"ק היהודי מפשיסחא זצוקללה"ה זי"ע ועכ"ל מה שיסד רבינו גרשום מאור הגולה [בסליחות]: "ועתה אין לנו שיור רק התורה הזאת", וכיאר אא"ז שאינו בא למעט ח"ו ערך התורה שלא נשארנו עם דבר אחר זולת התורה שהיא השיריים, אלא אדרבה, שכל הדרכים בעבודת השי"ת שהיו בזמן בית המקדש, נשאו עתה כולם בתורה, ואפשר להגיע על ידם לכל המעלות וההשגות שהשיגו בזמן בית המקדש.

והדברים מבוארים היטב עפ"י מ"ש למעלה, דזהו ענין "כפתוריה ופרחיה ממנה יהיו", שבתורה נכללים כל עניני היופי, ומכלל זה עניני השמחה, כמ"ש [תהלים יט ט:]: "פקודי ה' ישרים משמחי לב". ובפרט החידושים שמתחדשים בה; דעצם כח החידוש משמח, ובייחוד חידושי התורה, וכן עניני החידוד, אשר הם יופי התורה"ק, לפרש הכוונות הסתומים וחסרות ויתירות - שהוא כבוד התורה, כמבואר בגמרא סוטה...

וזה יסוד המנורה לפי נתיב דרכינו, שכפתוריה ופרחיה ממנה יהיו, שהיה כח מיוחד למנורה הטהורה להעצים ולחזק פרחי בני ישראל, ד'פרחים' מורה על בני הנעורים, כמו פרחי כהונה, והם הפרחים של כלל ישראל שיצאו ויגדלו אך ורק ע"י חיזוק התורה הקדושה, ושעליה מרמזת

הארון מלמדינו כל על האדם להרגיש שאינו שלם

אַרְוֹן עֲצֵי שֵׁטִים אֲמַתִּים וְחֲצֵי אֲרָכּוֹ וְאִמָּה וְחֲצֵי רַחְבּוֹ וְאִמָּה וְחֲצֵי קִמְתּוֹ. (כה י')

ולמדנו מדבריו של הרה"ק מראפשיץ זצוקללה"ה, בספה"ק זרע קודש [פרשת תרומה ד"ה ועשו ארון בתוה"ד], שלכן היו צריכים מידות הארון להיות שבורות 'חצי האמה' בדווקא, וכדכתיב "אמתיים וחצי ארכו, ואמה וחצי רחבו, ואמה וחצי קומתו". כדי לשבור את 'כוח היצר הרע והגוף בכל מדה ומדה'. ועל ידי שנשבר לבו בקרבו, ומתמרמר בתוככי נפשו על רוב החטאים שחטא ופגם בנפשו רח"ל, יקרבנו השי"ת להעלות ולרומם בו חשיבות ערכו, כאשר הביא מאמר דוד המלך ע"ה "לב נשבר ונדכה אלקים לא תבוזה". ויזכה להשגת הדעת שבהכרת חסרונו ומחציתו, ולקרב את נפשו בחיבור הצדיקים, וחיבור כל ישראל יחדיו.

ויגבה לבו בדרכי ה' עמ' רפא

המנורה מרמזת על חכמת התורה - והלימוד מזה לאופן השימוש בה

וְעִשִׂית מְנוֹרַת זָהָב טָהוֹר מְקֻשָּׁה תִיעֶשֶׂה וְגו' יִרְכָּה וְיִקְנֶה גְבִיעֶיהָ כְּפִתְרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמָּנֶה יִהְיוּ. (כה לא)

יסוד ועיקר מעשה המנורה הוא, שכל חלקיה ופרטיה מקשה אחת הם ממנה, ואינם דבר שמחוצה לה שנתחברו יחדיו, אלא שככר אחד של זהב טהור היתה, והיו מקישינן בה בקורנס ומחתיכין בה עד שיצאו הימנה גביעים וכפתורים ופרחים.

זרה של ממון, כמו שהארכתי במקום אחר [מבשר טוב מאמר הכרת הטוב], וההתגברות לרמות אחרים.

וזה מרומז במאמר הכתוב "מקשה אחת זהב טהור", שקשה הדבר מאד להיות זהב טהור אצל האדם, היינו: טהור מגזל ורמאות, כמ"ש בסה"ק. והוא בחינת "גדול הנהגה מיגיעו יותר מירא שמים, דאילו גבי ירא שמים כתיב [תהלים קיב א]: אשרי איש ירא את ה'. ואילו גבי הנהגה מיגיעו כתיב [תהלים קכח]: יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך, אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא. ולגבי ירא שמים וטוב לו לא כתיב ביה", [ברכות ה.]. משום שליהנות מיגיע כפיו ולא לרצות לרמות, זה עוד לפעמים נסיון יותר גדול מיראת שמים. ובפרט במקומות שהתחרות הוא יסוד הביזנס, ובעולם שמחשיב מי שמתעשר ומצליח יותר לא יעצור אותם כל מניע להצליח ולהתעשר.

בין אדם לחבירו עמ' שפב

המנורה. וענין כפתוריה, בא לרמז דעל ידי זה שממלא חדרי מוחו בתוה"ק, הם נעשים מעין "חדרים אטומים", שלא יכנסו בהם השפעות זרות מהרחוב. וכן גביעיה, בא לרמז שיקבל גביעים (=דהיינו כלים), שיוכל למלאות בהם יין המשומר מששת ימי בראשית, וכמ"ש הצל"ח [ברכות דף לד:], שזה מרומז על יינה של תורה, ואכמ"ל בזה יותר.

מתוך שיחת חיוזק בהיכל ישיבת נזר התורה, ר"ח אדר תשנ"ב [עטרת שלמה עמ' סט]

נסיון משא ומתן באמונה - מהנסיגות היותר קשים

מקשה אחת זהב טהור. (כה לו)

ואחד מהשאלות הראשונות ששואלים בבית דין של מעלה הוא "נשאת ונתת באמונה", כמ"ש בגמרא שבת [לא.]. דהוא נסיון תמידי לעסוק באמונה ולא בשקר. ובפרט בזמנים של עקבתא דמשיחא, דשקר הוא החן וההבל הוא היופי וכו', כמ"ש בספרים הקדושים. ועיקר הנסיון בעקבתא דמשיחא הוא התגברות היצה"ר בעבודה

תורת רבוה"ק

דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה וגו'. (כה ב)

ביאר מרן היהודי הקדוש שפסוק זה מלמדינו כי אם יפרישו את עצמם להשם יתברך מכל תאוות עולם הזה, שהעיקר הוא תאוות ממון אשר מסמא עין האדם ביותר, זאת הוא בעצם הנדבחה, כי מזה ראייה שנדבו לכם לעבודת הבורא יתברך, וזהו 'הפרשה יפרישו לי ממונם נדבה'. (תפארת היהודי אות צד)

וַיִּקְחוּ לִי תְרוּמָה וּגּו'. (כה ב)

כתב כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א: מעשה היה אצל אא"ז הרה"ק מאוסטרובא זצוקלה"ה, שבא לפני עשיר אחד מתפאר במעשיו שתרם ארבע מאות רובל לבית הכנסת בעירו והתקינו לכבודו טבלה של אבן בקיר בית הכנסת. שאלו זקני הקדוש זי"ע: מה ערכה של טבלה זו ולשם מה היא נחוצה. ענה ואמר ביהירות: להיות מעשי למזכרת ליעיני כל הקהל.

נענה אא"ז זי"ע ואמר: בא וראה כמה קשה כוחה של גיאות, תורה שלימה ניתנה לנו כדי להסיר לב האבן ולתת לב בשר, ובאה גיאות ובין רגע תחזיר טבלה של אבן, להיות מעשיו חרותים על אבן. ודפח"ח. (רבותינו מאורי הגולה, הובא בהג"ה בתולדות אדם פרשתן עמ' צה)

וְעִשִׂיתָ כַּפְרֵת זָהָב טְהוֹר. (כה יז)

ביאר מרן החלקת יהושע זי"ע, "ועשית כפרת זהב טהור", שעיקר ה'כפרה' זה על ידי 'זהב טהור' - 'נשאת ונתת באמונה' (שבת לא:), כי עיקר הכפרה תלוי במשא ומתן כראוי. (דף מ.)

לחודש אדר

משנכנס אדר מרבין בשמחה

פעם אמר מרן החלקת יהושע זי"ע בסעודת יום השבת ביאור מאמר חז"ל "משנכנס אדר מרבין בשמחה" - פירוש 'מרבין' בתורה ויראת שמים - על ידי 'בשמחה'. שעל ידי שמחה אפשר להרבות בתורה ויראת שמים. (חלק"י בשלח החדש עמ' רפו)

טעם הדבר שמעברין רק את חודש אדר

כתב מרן התולדות אדם זי"ע: להבין טעם הדבר מה שמעברין רק את חודש אדר, נוכל לומר בעזרת השם יתברך, כי חודש אדר מרמז על יראה, כי אדר הוא מלשון אדיר וחזק, וזה שאמרו חז"ל (ביצה טו:): "הרוצה שיתקיימו נכסיו יטע בהם אדר, שנאמר (תהלים צג ד): אדיר במרום ה'". והכוונה בזה, על נכסיו האמיתיים של אדם, שהם תורה ומצוות. והרוצה שיתקיימו נכסיו, היינו: שיהיה להם קומה ולא יהיו נפולין, יטע בהם אדר שנאמר אדיר במרום וכו'. היינו: שיעשה מעשיו ביראה, כנודע מזוהר הקדוש (ח"ג נו:): על הפסוק (ויקרא טז ג) בזאת יבוא אהרן אל הקודש. וכל זמן שאין עושה אותם במדת היראה, אזי התורה ומצוות שלו המה נפולין, והדמיון שלהם כקוף בפני אדם, ורק על ידי מדת היראה יהיה להם תקומה.

ומפני טעם הנ"ל, שחודש אדר מרמז על היראה, משום הכי מעברין רק את חודש אדר, והוא על פי מאמר הכתוב (משלי יז): "יראת ה' תוסיף ימים", משום הכי יכולין להוסיף בו ימים.

יָמִים עַל יְמֵי מִלְחָה תוֹסִיף שְׁנוֹתָיו כְּמוֹ דָד וְדָד

הפצת הגליון לשבת תרומה ח' אדר א'

נתרם על ידי בני החבורה לזכות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

יארץ ימים על מלכתו בקרב כל ישראל

כי אורך ימים ושנות חיים ושלוש יוסיפו לך

ולרגל השמחה הגדולה במענו

בנישואי נינו החתן הנניח יו"ט ליפא ליברמן שליט"א